

Κι' άπέξω χαιρετίσματα
μας στέλλουν πατριώταις,
κι' άλλου τά κακαρίσματα
κι' άλλου γεννούν ή κόταϊς.

Τροχίζουμε σ'τό κρέας των μαχαίρια μαυρομένακι
Συντακτικῶν όμάδες,
καλά τά φαρδομένακι,
μά για τούς Δεσποτάδες.

Βλέπω νά πέφτουν χάμω
καινούρια παλληκάρια,
κι' άφίνουμε τόν γάμο
και πάνε για πουρνάρια.

Τι πλοστός σ'τό βρισίδι
παντός λαοπροβλήτου...
κούραψε τόν κασιδη
νά πάρης τό μαλλί του.

Ντρίτσαις, ψηλά, καστόρια,
ρεπουμπλικάνει τόσο...
όπου πολλά κουδέρια
άργει νά εξημερώσῃ.

Προσηλθ' έν δόξη και τιμή
κι' ό Κόντης σ'τόν άγωνα...
πάντα πηγάνει για μαρμή
και κάθεται λεχθόνα.

Κατέδη οί πολλών τόν νοῦ
νά γίνουν τσελιγκάδες...
τόν άνδρα της κι' ή κοκκινού
μέ τούς πραιματευτάδες.

Ό Πατρις, μή μας βασκαίνης,
τρέξε πόνοους νά γλυκάνης...
τόν Άράπη κι' έν λευκαίνης
άδικα τόν κόπο κάνεις.

Λένε πώς έν άφρονία
ή ρητορική θά τρέψῃ...
βλέπεις ράβδον έν γωνία;
άρα κάποιος θά σ'της δρέψῃ.

Καθείς τό πόδι του πατεί,
πρώτος τόν λόγον τόν ζητεί,
κι' έν εισαι,λένε, και παπᾶς
μέ τήν άράδα σου θά πᾶς.

Σ'τό βήμα της Διπλής Βουλής
δοο κι' έν θέλῃς όμιλεῖς...
για τήν καινούρια προκοπή,
μά δικαιούνται κι' οί λαοί
νά σ' άπαντοῦν μέ δυνατό
και συνεχές ρουχαλιτό.

Και νόμις' εὐκολώτερον έν τοῖς παρούσι χρόνοις
τό νά διέλθῃ κάμῃλος τρυφαλίαν δελάνης,
παρά ν' άκούσης ρήτορα δεινόν έν εφραδείας
πού νά μή θέλῃ δέσιμό μέ τόν ζουρλομανδύα.

Εκ' ολίγων αινιγμάτων συλλογή, πού δύσκολα καθείς τήν εξηγεῖ.

- Φ.— Είναι κάποιος βαρελάκι
μέ τριών λογιῶν κρασάκι.
Π.— Τήν Συνέλευσι θά λές, πούναι νομοθετική
κι' αναθεωρητική,
κι' έν πολλοῖς ξυλιστική.
- Φ.— Μπράβο, Περικλή, τό βρήκες
και' σ'τό νήμά του μπήγες.
Άκου κι' άλλο σάν κι' αὐτό
νά τό λύσης σ'τό λερτό.
- Π.— Άφους ψυχῇ δέν έχει
και ψυχῇ βαστά και τρέχει.
Ό Κορριάτης θά ναι, δάκα,

ποῦ γὰρ τοῦτον πέρα δρέχει,
καὶ οὐτὸ τὸ πατατράκα
ἦπρε δρόμο τώρα πάλι.
μ' ἕνα σπρώξιμο τοῦ Ράλλη.

Φ. — Νέοι ποντικοὶ βαρβάτοι
μὰς ᾄδασαν τὸ κρεβάτι.

Π. — Γὰρ τὰ κόμματα θὰ λὲς δίχως ἄλλο, μαλαγάνε,
ὅπου νέοι ποντικοὶ τοὺς ἐγάλασαν τὰ πιάνα.

Λόγος ἀπλοῦς καὶ συνετός τοῦ Βενιζέλου τοῦ Κρητῶς.

Φ. — Κόκορας νυχάτος
νυχοποδοράτος
περπατεῖ καὶ κρίνει
μὲ δικαιοσύνη.

Π. — Γὰρ τὸν Βενιζέλο λὲς... σὲ καταλαβαίνω, μπουφο...
μία γλώσσα θαρραλέα,
κρίνουςα καὶ Βασιλέα
δίχως Μαζανζέλου σκυφο.

Φ. — Λόγος ἀπλοῦς, ὑπόδειγμα πρὸς ἑλους τοὺς ἐν τέλει,
ποῦ προσφῶς ἀνέφερε καὶ τὸν Ἀριστοτέλη.

Ὅταν ἕνας, λέγει τοῦτος, κἂν ὀλίγοι κἂν πολλοὶ
πρὸς συμφέρον δροῦν κοινὸν
ἀφανῶν καὶ ἔπιφανῶν,
τότ' ἐκείν' ἡ πολιτεία θάνατι πάντοτε καλῇ.

Ὅταν ἕως δρᾷ καθάνας γὰρ τὴν δόλχη τοῦ τὴν τόπη,
τότε βράστο τέτοιο κράτος... προκοπὴ ποτὲ δὲν βλέπει,
καὶ γεμίζει τὸ μωαλό τοῦ μ' ἄζυρο καὶ πίτερο,
καὶ ἂν ἐκ τῶν πολιτευμάτων ἔχῃ τὸ καλλίτερο.

Πᾶν πολίτευμα βεβαίως θὰ γνωρίζῃς, Ταρταρίνε,
πῶς ἀνθρώπων ἔργον εἶναι,
καὶ ἀπὸ τούτους ἐξαρτᾶται καὶ εἶναι τούτων θέλημα
ν' ἀποδοῦν παντοιοτρόπως βλαπτερὰ καὶ ὠφέλιμα.

Πότεφε, βρὲ στραζοκίνη,
πῶς καὶ ὁ δὲ καὶ ὁ ἄλλος τόπος
τὸ πολίτευμα δὲν κάνει,
δὲν δημιουργεῖ καὶ ἀνθρώπους.

Πότεφε καὶ σὺ χαλιντοσύνη,
καὶ ἂν ὅσο πρὸ καλὸ καλοῦσι
τὸ πολίτευμά σου χύσῃς,
πῶς μ' αὐτὸ θὰ δυστυχίσῃς
καὶ θὰ βρεῖς συμφοράς
ὅταν εἶσαι μασκαράς.

Ὅποτεν ἔχῃς ἀνθρωπιά, βρὲ Περικλὴ τοακκίνη,
καὶ τὸ κακὸ πολίτευμα ἔμπορεῖ καλὸ νὰ γίνῃ,
μὰ σὺ δὲν ἔχῃς ἀνθρωπιά καὶ εἶσαι οὐκ ἔτι τώρα λέρα
θάνατι καὶ τὸ πολίτευμα σὺν τὴν κακῇ σου μέρα.

Ὅθεν τὸν Ἐλευθέριον ἀκούοντας τῆς Κρήτης
καὶ ὅσα γὰρ πολιτεύματα γράφει καὶ ὁ Σταγειρίτης,
ν' ἀφήσωμε Συντάγματα, θεοῦ καὶ καθεστῶτα,
καὶ ν' ἀναθεωρήσωμε τὴν ἀνθρωπιά μας πρῶτα

Μὴν περνᾷς μὲ μπουμπουλῆθρας, μὴν ἀκοῦς μπουμπουνῆτά,
θάρασι οὐτὸ παιδί τῆς Κρήτης,
ποῦ σμερὸν τὸ χαιρετᾷ
ἰεωδὴς Ψηλορείτης.

Ἐλπίζε καὶ σὲ κομμάτων μαρτυροῦντας ἀρχηγούς,
ποῦ ὅσο μᾶλλον δὲν θὰ χρίουν ἐπὶ ὅπως ἴππου γού.
Ἐλπίζε, καὶ ἔκείνοι θέλουν νὰ μὰς κάνουνε καλὸ,
μὰ φαγάδες τοὺς φιλοῦν
καὶ σὺν ἐθέλλαις τοὺς κολλοῦν,
καὶ τοὺς πέρνουν σὺν Νεράιδες τὴν φωνὴ καὶ τὸ μωαλό.

Ἐλπίζε καὶ σὲ ρητόρων χοροτάγῶν ἀτροφίαν,
ἔχ' ἔλπιες οὐ σμικρὰς
καὶ σὴν ὄψιν οὐρανὸν
ρητορείας φαλακράς.

Κράτος στήριξε νεκρόν,
κράτος ἀπεφιλωμένον,
εἰς τὰς ἐδρας φαλακρῶν
καὶ τριχὺς ἐστερημένον.

Τίμα πάντας τοὺς μοχθοῦντας,
καὶ ἐνθους νὰ χειροκροτῇς
ἑλους τοὺς ἀκολουθοῦντας
πολιτείας ἀρετῆς.

Κύτταξε καὶ τοῦ Δραγοῦμῃ τοῦ μουσοτραφοῦς τὴν θέσι,
ἄλλοι λένε πῶς θὰ μείνῃ, καὶ ἄλλοι λένε πῶς θὰ πείσῃ,
καὶ οἱ Συνακτικτοὶ τὸν σκάνουν,
καὶ ἄλλοι, ποῦ δὲν ἔχουν μεοσι,
ἐτοιμάζονται νὰ κάνουν
κατεπάνω τοῦ γουρούσι.

Ἄκου καὶ αὐτὸν τὸν Σαντεκλαῖρο καὶ αὐτὴν τὴν καλῆκαοῦδα,
τρέξε καὶ σὺ παντοειδὲς ὁμάδας νὰ γνωρίσῃς,
καὶ σὺν Παναγιωτόπουλο τὸν σκεπυτὴ τραγοῦδα:
οἱ εἶδα καὶ σὲ λημιστρίκα μὲ τὰς ἐκκαθαρίσεις.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας
ἐν αἰγῇ καὶ σὺγκήσῃς,
πρὶν κανεῖς μὰς σωφρονιστῇ
ἐνενκὸς ζουρλομανδύας.

Καὶ ἄκουσε καὶ ἄλλη μία
σπουδαία παροιμία
πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν τοῦ Βασιλείου τούτου:
λαγὸς τὴν φτέρην ἔτριβε κακὸ τοῦ κεφαλοῦ τοῦ.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας πρὸς τὴν πάσχουσαν μητέρα
πρὶν ὁ διάβολος καὶ μάννα νὰ μὰς πάρῃ καὶ πατέρα,
καὶ ἄλλη τώρα παροιμία μοῦρχειται σπουδαιοτέρα:
μὴ τοῦ κλέφτη, δρὸ τοῦ κλέφτη, τρεῖς καὶ τὴν κακὴν τοῦ μέρα.

Πλὴν καιρὸς νὰ σωτηρῶ
καὶ πολλὰ θαρρῶ πῶς εἶπα...
Π. — Νὰ εὐλαῖς ἐμπρός καὶ πίσω...
Φ. — Δὸς μου καὶ ἄλλαις... κύπτα κύπτα.

Καὶ καμφοῦσαι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Σενατόριο μεγάλο ὅτ' οὐκ οὐκ οὐκ τῶν Παρισίων
τῆς Μπουνάν τῆς Ἑλληνίδος, ποῦναι τὸς ἑλυσίαν.
Σενατόριο μεγάλο γὰρ τὸν κόμο τὸν σκαπτή,
Σενατόριο καὶ ἔκείνον, ὅπου θέλουνε ραχάτι.
Ἄρρωστοι καὶ μὴ σὺν τὸν τὸν Παράδεισον καλοῦνται
νὰ περνοῦν ζωὴν καὶ κότα καὶ νὰ ζοῦν βασιλικά,
καὶ τῆς γῆς ἡ γλώσσας εἰλας ἐκεῖ πέρα θὰ λαλοῦνται,
καὶ ὅσοις ἔλλην ἐκεῖ πᾶσι θὰ μιλῇ καὶ Ἑλληνικά.
Τελειότης κατὰ πάντα, νοσηλεία ζηλευτή...
τὴ μιλίμρα, τὴ λουτήρες, τὴ καὶ τὴ καὶ τὴ καὶ τὴ.